Jelöljünk ki a síkon egy O pontot és minden O-tól különböző P ponthoz rendeljük hozzá az OP-re merőleges, P-n átmenő egyenest. Ez a h hozzárendelés különböző P pontokhoz különböző $h(P)$ egyeneseket rendel, és csak az O pontot, illetve az O-n keresztülmenő egyeneseket „hagyja ki”. Ezt a hiányosságot a következőképpen pótoljuk:

Legyen A tetszőleges, O-tól különböző pont és rendeljük O-hoz az OA egyenest. Legyen K_1 az O középpontú, A-ból induló nyílt félkör, K_2 legyen $a + 60°$-kal elforgatott és kétszeresére nagyított képe. Általában K_{n+1} $n \geq 1$-re legyen K_n-nek $+60°$-kal elforgatott, kétszeresére nagyított képe. Ha P a K_1 pontja, akkor P-hez OP-t rendeljük. Ha P a K_n pontja és $n \geq 2$, akkor P-hez K_{n-1}-nek azt a P-n keresztülmenő érintőjét rendeljük, amelynek Q érintési pontjára a PQO irányított szög $+90°$. A K_n-ek definíciója biztosítja, hogy ilyen érintő P-hez van (a PO félegyenessel $+30°$-ot bezáró PQ félegyenes). Így az O-n keresztülmenő egyenesek és a K_n félkörívek érintői, valamint O és a K_n félkörívek pontjai között kölcsönösen egyértelmű megfeleltetést létesítettünk.

Ha $P \neq O$, és P nem pontja egyik K_n-nek sem, akkor P-hez továbbra is $h(P)$-t, vagyis az OP-re merőleges, P-n áthaladó egyenest rendeljük. Ha P nincsen rajta K_n-en, akkor ez a $h(P)$ egyenes nem érintője K_n-nek, és nyilván nem megy keresztül O-n.

Most már tehát olyan hozzárendeléshez jutottunk, amely minden ponthoz rendel egyenest és különböző pontokhoz különböző egyeneseket rendel. Nyilvánvaló az is, hogy minden egyenest hozzárendelünk a sík valamely pontjához, tehát a hozzárendelés kölcsönösen egyértelmű. Végül minden ponthoz egy rajta átmenő egyenest rendeltünk.